

ПОНЯТТЯ СТІЙКОСТІ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ

Кочковий О.В., Радогуз С. В., Сасенко М.Є.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Економічну стійкість підприємства більшість економістів розглядають як комплексну характеристику підприємства. На неї впливає багато факторів як зовнішнього, так і внутрішнього оточення функціонування підприємства. Будучи тісно взаємозалежними, ці фактори здійснюють різний вплив на виробничу й організаційну структуру підприємства, зв'язки між структурними елементами, функціональні підрозділи підприємства, його цілі діяльності, бізнес-процеси, що здійснюються на підприємстві.

Стійкість в економічному словнику визначено як постійність, витривалість, не схильність до ризику втрат і збитків. Це неповне визначення цього терміна, дуже загальне. У результаті проведеного дослідження виявлено, що серед економістів не існує єдиної класифікації видів стійкості підприємства. Найчастіше виділяють виробничу, фінансову, економічну, соціальну стійкість, стійкість ділової активності та екологічну стійкість. На нашу думку, стійкість підприємства – це стабільне і поступове нарощування його виробничо-економічної та фінансової діяльності при безумовному виконанні соціальних зобов'язань, мінімальному техногенному впливі на навколишнє природне середовище та допустимому рівні ризику.

Один із видів стійкості – це економічна стійкість. Економічну стійкість різні автори розуміють по-різному. З нашої точки зору, економічна стійкість – це комплексна характеристика підприємства за певний період часу, що відбиває здатність підтримувати ключові фінансові, виробничі, кадрові, ринкові, техніко-технологічні показники та показники інвестиційної діяльності на нормативно заданому з високим ступенем імовірності рівні під впливом змін зовнішнього й внутрішнього середовища.